

Tytuł: Chorągiew procesyjna. Święci Piotr i Paweł
Autor, warsztat: nieznany, południowo wschodnia
 Polska, łemkowski
Czas powstania: początek XIX wieku
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 66,0 cm x 49,0 cm

Obraz był w przeszłości chorągwią procesyjną, stąd jego dwustronny charakter. Jest to typowe przedstawienie tematu świętych: Piotra i Pawła. Św. Piotr przedstawiony jest tradycyjnie jako starszy mężczyzna z dwoma kluczami symbolizującymi dane mu przez Jezusa klucze do Królestwa Bożego, zaś św. Paweł tradycyjnie przedstawiony jest z mieczem i księgą.

Większość wizerunków św. Piotra i Pawła pokazuje ich razem. W dniu 29 czerwca Kościół obchodzi święto dwóch największych Apostołów: Piotra i Pawła. Atrybutem św. Piotra są najczęściej klucze. W sztuce kościelnej i ikonografii znak kluczy od V w. jest kojarzony i symbolizuje osobę św. Piotra. Od wieku XIII klucze pojawiły się jako symbole władzy papieskiej i stanowią element godła Watykanu. Złoty klucz to symbol władzy odpuszczania i otwierania. Srebrny natomiast symbolizuje władzę zamykania i zamykania.

Święty Paweł, zwany również „Apostolem z powołania” nie należał do Dwunastu. W ikonografii św. Paweł jest przedstawiany z mieczem, ponieważ został nim ścięty. Drugi atrybut świętego to księga będąca symbolem głoszenia Słowa Bożego oraz tego, że św. Paweł jest autorem większości listów apostoelskich.

Czerwony płaszcz jakim okryci są święci jest symbolem miłości do Chrystusa i gotowości poświęcenia dla Niego życia. Zwykle jest to atrybut jedynie św. Pawła.